

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Solvuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

intelligibiles secundum esse tam repræsentati-
vum quam entitativum dimanori à natura An-
geli cinquum proprietates, quia tamen non con-
venient formaliter in illa, sed tantum virtuali-
ter, sive radicaliter; ex eo quòd comprehenda-
tur efficiencia Angeli, non sequitur quod ejus spe-
cies intelligibiles, & objecta per illas repræsen-
tata, secundum proprias & distinctas eorum ra-
tiones cognosci debeant: ut enim hoc sequatur,
non sufficit continentia virtualis hujusmodi spe-
cierum in essentia Angeli, sed requiritur for-
malis.

Vénum hæc etiam responsio facile potest con-
futari. Constat enim res distincte & propriæ cog-
noscere per causas suas, mò tunc est scientifica &
propria rei cognitioni, quando per suas causas cog-
noscitur; & tamen res sive effectus non conti-
nentur in suis causis, nisi radicaliter & virtualiter;
formaliter quippe non sunt nisi in se & extra cau-
sas. Ergo si species intelligibiles quibus Angelus
sunt à eis cognoscit, sunt rigorosæ proprietates ip-
sorum substantiarum; non obstante quod radicaliter
in illa continetur, si tamen substantia
illacomprehendatur ab Angelo, poterit per ipsam
perfectè & distinctè cognoscere suas species,
ne non objecta per illas repræsentata.

S. II.

Solvuntur objectiones.

Objectiones primæ: D. Thomas hic art. 2. spe-
cies Angelorum vocat formas illis connat-
urales. Sed non possunt sic appellari, si ab illo-
rum essentia ut propriae passiones non fluenter:
Ego species Angelorum sunt propriæ & in rigo-
rissimis proprietates.

Confirmatur: Idem S. Doctor infra quest. 64.
art. 1. probat cognitionem naturalem Dæmonum
non esse ab essentia Angelorum ut propriæ
passiones, non posset dici quòd scientia sequitur
naturam Angelorum, & naturaliter illi adest: Ergo
idem quod prius.

Respondeo ad argumentum, concessa Majori,
negando Minorem; licet enim species intelligi-
biles Angelorum non fluant ab ejus essentia ut pro-
priae passiones, possunt tamen dici formæ illi-
connaturales; & hoc ex triplex capite. Primo
quidem quia sunt debita Angelorum: cum enim ille
per perfectissimum inter creaturas intellectuales,
exigit connaturaliter esse in actu primo comple-
xum intelligentium, & ad cognoscendas cunctas
naturas ad ordinem hujus universi perti-
nentes, ut articulo præcedenti declaravimus. Se-
condo quia Angelorum species illas simul cum sua
natura in instanti creationis receperunt; juxta
quem modum etiam iustitia originalis, si Adam
non peccasset, diceretur connaturalis posterior, &
omnes cum iustitia originali nascerentur. Ter-
tio species dicitur connaturales Angelorum, pro-
pter potentiam & aptitudinem passivam natura-
lem, quam ad illas habet intellectus Angelicus,
secundum rationem etiam receptionis lucis
dicitur connaturalis diaphano. Unde S. Tho-
mas 1. 2. quest. 6. art. 5. ad 2. Dicitur aliquid
naturæ dupliciter: uno modo quia est à natura
sunt à principio activo; sicut calefacere est natura
de igne; alio modo secundum principium passivum

Tom. II.

A quia scilicet est innata inclinatio ad recipiendum
actionem à principio extrinseco; sicut motus cari dis-
citur esse naturalis, propter aptitudinem naturalem
cœlestis corporis ad talem motum.

Ad confirmationem respondeo, D. Thomam
primo loco solùm velle quòd cognitio naturalis,
subindeque species intelligibiles, consequantur
naturam Angelicam, consecutione debiti, non
emanationis: ad quod sufficit quod Angelus exi-
git naturaliter species sibi communicari. In se-
condo vero loco, ly naturaliter, contraponitur
huic quod est recipere scientiam per acquisitio-
nem & discursum.

B Objicies secundò: Accidentia quæ produc-
tur per eandem actionem quā producitur substâ-
tia, sunt proprietates illius: Sed species intelli-
gibiles per eandem actionem quā fit Angelii substâ-
tia, producuntur, scilicet per creationem;
concreantur enim cum ipsa Angelii substâtia,
non verò ex illa educuntur; tum quia educatio
præsupponit subjectum, hæc verò species incipiunt
cum ipsa substâtia Angelii; tum etiam
quia educatio fit per transmutationem subjecti,
Angelus autem non transmutatur in produc-
tione specierum intelligibilium: Ergo species intelli-
gibiles Angelorum, sunt eorum proprie-
tates.

C Respondeo Joannes à S. Thoma, negando
Majorum: Non tantum enim proprietates, sed
etiam quacunque accidentia ali cùm connaturaliter
debita, sive sint proprietates, sive non, in
instanti generationis per eandem actionem per
quam fit subjectum producuntur: unde cum spe-
cies intelligibiles sint debita Angelorum in instanti
creationis; quamvis non sint rigorosæ illorum
proprietates, eo quod substâtia Angelii non de-
terminet Deum per modum principi activi, sed
tantum passivi ad illas producendas; tamen per
eandem actionem creativam, quā fit substâtia
Angelii, producuntur.

D Hæc solutio probabilitate non caret: melius
tamen respondetur, datà Majori, negando Mi-
norem: hujusmodi enim species per actionem
educitivam producuntur. Ad probationem in
contrarium, dicendum est, ad educationem non
requiri necessariò quod subjectum supponatur
prius tempore productum, & formâ educendâ
privatum, sed sufficere quod præcedat formam
prioritate nature, & producatur per actionem
distinctam ab ea quâ forma producitur: unde
educatio non debet fieri semper cum actuali trans-
mutatione subjecti, sed sufficere quod de se sit
transmutativa illius. Patet hoc in gratia collata
Angelis, & Adamo, in instanti creationis: illa
enim, juxta communem sententiam, non fuit
creata, sed de potentia obedientiali illorum edu-
cta; quia licet subjectum non præcesserit in ali-
quo instanti privatum hujusmodi formâ: Deus 12. de
enim (inquit Augustinus) erat in Angelis si-
mul condens naturam, & largiens gratiam; fuit cap. 9.
tamen per distinctam actionem productum:
unde licet ibi non fuerit actualis subjecti trans-
mutatio, illa tamen actio ex se erat transmuta-
tiva illius; utpote productiva forma quæ non
erat cum eo necessariò connexa, & quæ proinde
poterat illud prius tempore productum suppo-
nere. Idem cum proportione dicendum est in
præsentis.

Objicies tertio: Nullares patitur violentiam,
per hoc quod sibi auferantur accidentia commu-
nia, sed tantum si auferantur propria: Atqui si
Bbb ij Ange-

65.

66:

67.

68.

69.

mallet
70. Angelus produceretur sine speciebus, pateretur violentiam, sicut & nunc si ab eo auferrentur: Ergo illa sunt veræ & rigorosæ proprietates, & non solum accidentia communia naturæ Angelicæ.

Respondeo, ut aliquid dicatur pati violentiam, sufficere quod ei denegetur vel auferatur id quod requirit ad suum complementum, & ad quod per modum principii activi vel passivi inclinatur: nam causa secunda habens objectum applicatum, & virtutem proportionatam in suo ordine, effet in statu violento, si negaretur illi concursus Dei; & corpus ultimò organizatum, si non infunderetur anima, licet causa secunda ad Dei concursum, & corpus ad r̄nimam, non habeant inclinationem activam, sed tantum passivam: unde cum natura Angelica species intelligibiles ad suum complementum requirat, & illas per modum principii, scilicet passivi, conaturaliter respiciat, ut suprā vidimus, Angelus pateretur violentiam, si absque illis produceretur, vel si nunc ab eo auferrentur; quamvis ab ejus essentia activè nondim. nent ut proprie ejus passiones.

71. Objecies ultimò: Si species Angelii non essent naturales ejus proprietates, homo effet perfectior naturæ quam Angelus: Sed hoc dici nequit: Ergo nec illud. Sequela Majoris probatur: Natura intellectiva quæ potest seipsum reducere in actum ex propriis principiis, perfectior est eā quæ ab intrinseco, & ex propriis principiis non potest se in actum reducere: Atqui natura humana ratione intellectus agentis potest seipsum reducere in actum, acquirendo species, quod tamen non potest natura angelica, si species intelligibiles ab ejus essentia non fluant tanquam proprietates: Ergo si species Angelii non essent naturales ejus proprietates, homo effet perfectioris naturæ, quam Angelus.

72. Respondeo negando sequelam: ad cuius probationem, nego absolute Antecedens. Nam ex Aristotele 2. de colo textu 60. & ex Divo Thoma 1. 2. quæst. 5. art. 5. ad 2. natura illa quæ bonum suum consequitur nobiliss., & nobilio rimo, etiamsi id fiat cum exteriori auxilio, perfectior est & nobilior illa quæ bonum suum imperfectius consequitur ex seipso: sicut homo est nobilior brutis, et si non possit acquirere propriam perfectionem & beatitudinem, nisi cum auxilio externo Dei.

ARTICULUS IV.

Vtrum Angeli per species universales intelligent, & eo universaliores, quod ipsi sunt in natura superiores?

73. **Q**uestio non procedit de universalis incau-
sando, quo pasto Deus & corpora cœlestia dicuntur universalia, quia plures & diversos causant effectus: nec de universalis in prædicando, quomodo naturæ communes, & per operationem nostri intellectus à suis inferioribus abstractæ, per comparationem ad illa appellantur universales: sed de universalis in repræsentando, quod scilicet plura objecta simul repræsentat, non confusè & secundum aliquam rationem communem in qua conveniunt, sed clare & distinctè, & secundum proprias rationes specificas & individuales. Unde sensus tituli est, an

Angeli intelligent per species plura objecta classi-
ac distincte repræsentantes, & tanto plura quan-
tò sunt in natura superiores & perfectiores?

Negant Scotus, & omnes illi qui docent An-
gelum desumere suas species ab objectis, quibus
favit Vazquez hic disp. 203. cap. 2. dicens ex
hypothesi (quam tamen negat) quod denon-
species in Angelis, adhuc non posse cum funda-
mento, imò nec cum probabili conjectura affi-
mari, quod superior per speciem universaliorem
naturas sibi inferiores intelligat.

Sententia tamen affirmans, communis est apud
Theologos, eamque expresse docet S. Thoma
hic art. 3. omnesque ejus Discipuli; licet En-
riensis 2. contra Gentes cap. 98. ejus doctrina
censeat esse intelligendam de Angelis superiore-
bus in hierarchia vel ordine, non in gradu spe-
cifico & naturæ: alii vero existimunt species An-
geli superioris dici univerſaliores, non quod
plures naturas & quidditates specificas repe-
tent, sed solum quia repræsentant plura ejus
species & modos.

S. I.

Vera sententia statuitur.

Dico primò: Angeli intelligent per specie-
universales, hoc est plura objecta simile-
præsentantes

Probatur primò: Species angelicae non sunt
desumptæ à rebus, sed immediate à divina effe-
ctu exemplatae ac derivatae, ut art. 3. ostendimus:
At quamvis species ab objecto causata, illam lo-
lum quidditatem & naturam à qua causatione,
repræsentent, quia ex ipso objecto à quo cau-
sant determinationem & limitationem ha-
bent; illæ tamen que immediata exemplatae
derivatae sunt à divina essentia, possunt plura
naturas repræsentare: sicut & ipsa divina effe-
ctu à qua derivatae sunt, & cuius sunt effluxus &
participations, ut est species exemplarum,
omnes naturas creatas & creables clare & disti-
inctè repræsentant.

Confirmatur: Species quæ intellectus nostri
exprimit ex aliis præconceperis, puta species mo-
tis aurei, chimerae, &c. plura continent diversæ
naturæ: quia non exprimuntur, nec conve-
ter mensurantur à rebus ut sunt in se, sed in se
in intellectu, qui potest adunare quacunque di-
stinctæ sunt. Item figura impressa cere & chara
continet canem, leonem, & alia; cum fati-
men una figura: quia non mensurantur à rebus
prout sunt in seipso, sed juxta modum esse
di quem habent in signo in quo uniuersit, & a quo
derivantur. Denique imago domus expressa
charta ab artifice, continet ligna, lapides, &c.
terta ad domum constructionem requiri: qui
non accipiunt unitatem ab illis rebus, ut in seipso,
sed ut sunt in intellectu eas adunante, & ex illis
unam formante ideam domus faciente. Cum
ergo pariter species angelicae non exprimantur,
nec mensurantur à rebus quas repræsentant, ita
sunt in seipso, sed prout sunt in essentia divina
in specie & idea sicut divina essentia, una & sim-
plicissima existens, plures naturas & quidditates
clare & distinctè repræsentare potest, ita & spe-
cies angelicæ ab illa derivatae exemplatae.

Probatur secundò: Virtutes in causis inferiori-
bus divisiæ, adunantur in causis superioribus &
superioris ordinis. Sed species impressa sunt quadu-